

dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, według skali następującej:

L. p.	Roczna wysokość wynagrodzenia w tysiącach marek		Stopa procentowa
1.	ponad	10.800 do 14.400	1,1 ^o / _o
2.	"	14.400 " 18.000	1,4 ^o / _o
3.	"	18.000 " 23.400	1,7 ^o / _o
4.	"	23.400 " 28.800	2 ^o / _o
5.	"	28.800 " 34.200	2,5 ^o / _o
6.	"	34.200 " 39.600	3 ^o / _o
7.	"	39.600 " 45.000	3,5 ^o / _o
8.	"	45.000 " 51.000	4,5 ^o / _o
9.	"	51.000 " 57.000	5,5 ^o / _o
10.	"	57.000 " 63.000	7 ^o / _o
11.	"	63.000 " 69.000	8,5 ^o / _o
12.	"	69.000 " 75.000	10 ^o / _o
13.	"	75.000 " 78.000	11,5 ^o / _o
14.	"	78.000 " 82.500	13 ^o / _o
15.	"	82.500 " 87.000	13,6 ^o / _o
16.	"	87.000 " 93.000	14,3 ^o / _o
17.	"	93.000 " 99.000	15 ^o / _o
18.	"	99.000 " 105.000	15,7 ^o / _o
19.	"	105.000 " 112.500	16,5 ^o / _o
20.	"	112.500 " 120.000	17,3 ^o / _o
21.	"	120.000 " 127.500	18,1 ^o / _o
22.	"	127.500 " 135.000	18,8 ^o / _o
23.	"	135.000 " 142.500	19,5 ^o / _o
24.	"	142.500 " 150.000	20,2 ^o / _o
25.	"	150.000 " 157.500	20,9 ^o / _o
26.	"	157.500 " 165.000	21,6 ^o / _o
27.	"	165.000 " 172.500	22,3 ^o / _o
28.	"	172.500 " 180.000	23 ^o / _o
29.	"	180.000 " 270.000	24,5 ^o / _o
30.	"	270.000 " 360.000	25,5 ^o / _o
31.	"	360.000 " 450.000	27 ^o / _o
32.	"	450.000 " 540.000	28,5 ^o / _o
33.	"	540.000 " 675.000	30 ^o / _o
34.	"	675.000 " 1.080.000	32 ^o / _o
35.	"	1.080.000 " 1.350.000	34 ^o / _o
36.	"	1.350.000 " 1.800.000	36 ^o / _o
37.	"	1.800.000 " —	38 ^o / _o

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od 1 kwietnia do 30 czerwca 1923 r. z tem, że skala podana w § 2 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie również przy potrącaniu podatku od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych w końcu miesiąca marca, a należnych za miesiąc kwiecień 1923 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

264.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 28 marca 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pobierania opłat od statków, tratw i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych.

Na mocy postanowień art. 32 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 102 poz. 936), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty od statków i tratw oraz za spust drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych będą wymierzane w sposób następujący:

Za każde pełne lub rozpoczęte 10 m² powierzchni powstałej:

- a) dla statków i tratw przez pomnożenie największej długości przez największą szerokość (u kołowców nie licząc obudowy kół),
- b) dla spustu drzewa luźnego przez pomnożenie długości drogi wodnej zajętej drzewem przez największą szerokość drogi zajętej drzewem,

tudzież za każde pełne lub rozpoczęte 10 klm. odległości od miejsca ruszenia, względnie od granicy Państwa, aż do punktu końcowego zamierzonej drogi, względnie do granicy państwa,

będzie pobierane:

A. Od statku ładownego bez własnego pędu:

- a) na rzekach skanalizowanych i kanałach żeglugi 0,05 zł. p.
- b) na innych rzekach od statków zanurzających się:
 - 1) powyżej 0,5 mtr. 0,02 zł. p.
 - 2) do 0,5 mtr. 0,01 " "

B. Od statków załadowanych z własnym pędem:

- a) na rzekach skanalizowanych i kanałach żeglugi 0,10 zł. p.
- b) na innych rzekach: 0,04 " "

C. Od holowników płynących pociągiem (oprócz opłaty za statki ciągnięte) 0,01 zł. p.

D. Od tratw:

- 1) na rzekach skanalizowanych, na kanałach żeglugi i na Wiśle od Torunia w dół:
 - a) bez ładunku 0,04 zł. p.
 - b) z ładunkiem 0,06 " "
- 2) Na innych rzekach:
 - a) bez ładunku 0,02 " "
 - b) z ładunkiem 0,03 " "

przyczem wyższą taryfę należy stosować do tafli załadowanych bez względu na ilość ładunku.

E. Od spustu drzewa luźnego 0,03 zł. p.

Łodzie transportowe o powierzchni (najw. dług. pomnożone przez najw. szer.) poniżej 15 m², o ile stale kursują, opłacają rocznie 10,00 zł. p.

Oplatom powyższym ulegają statki, tratwy i spust drzewa bez względu na przynależność państwową właściciela lub przedsiębiorcy.

§ 2. Nie podlegają opłatom wymienionym w § 1:

- 1) statki o powierzchni (najw. dług. pomnożona przez najw. szer.) poniżej 15 m², o ile nie kursują stale jako transportowe.
- 2) statki płynące bez ładunku, tudzież holowniki bez pociągu i niezaladowane.
- 3) statki administracji Państwa płynące służbowe.
- 4) statki, tratwy i drzewo płynące luzem na wodach granicznych, o ile odnośne konwencje inaczej nie postanawiają.

§ 3. Statki stale kursujące mogą uiszczać opłatę za cały sezon nawigacyjny lub za miesiące kalendarzowe.

Opłata za sezon nawigacyjny wynosi za każde pełne lub rozpoczęte 10 m² powierzchni (najw. dług. pomnożona przez najw. szer.):

A. od statków bez własnego popędu zanurzających się:

- 1) powyżej 0,5 m 2 zł. p.
- 2) do 0,5 m 1 " "

B. od statków o własnym popędzie (pasażerskich i towarowych) 24 zł. p.

- C. od holowników 2 " "

Opłata miesięczna wynosi 1/8 opłaty za sezon.

§ 4. Opłaty powyższe nie odnoszą się do statków użytych do przewozu między brzegami przeciwnymi wody publicznej śródlądowej, za które opłata będzie oznaczona przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w poszczególnych wypadkach przy udzieleniu pozwolenia.

§ 5. Opłaty od statków, tratw i spustu drzewa, przewidziane niniejszem rozporządzeniem nie obejmują należności za specjalne świadczenia jak rejestracja, korzystanie z portów, służowanie i t. p., które to należności będą ustalane przez Ministra Robót Publicznych zależnie od kosztów, a wysokość ich i sposób poboru będą obwieszane przez wywieszenie taryfy w odnośnych miejscach.

§ 6. Opłaty mają być uiszczane w markach polskich według parytetu, jaki będzie obowiązywał dla opłaty należności państwowych w złotych polskich w dniu 20 poprzedniego miesiąca, przyczem opłata ma być zaokrągloną w górę w setkach marek.

Aż do czasu ustawowego określenia sposobu poboru należności państwowych w złotych polskich, opłaty będą uiszczane w markach polskich, przyczem do końca czerwca 1923 r. będzie obowiązywał wymiar w następującej wysokości:

Par. 1. A. a)	400 mk.
b) 1)	160 "
2)	80 "
B. a)	800 "
b)	320 "
C.	80 "
D. 1) a)	320 "
b)	480 "

2) a)	160 mk.
b)	240 "
E.	240 "

Łodzi transportowe o powierzchni poniżej 15 m ² , o ile stale kursują jako łodzie transportowe	80.000 "
Par. 3. A. 1)	16.000 "
2.	8.000 "
B.	192.000 "
C.	16.000 "

§ 7. Władzą właściwą do poboru opłat wymienionych w § § 1, 3 i 6 jest zarząd wodny (zarząd rzeczny, inspekcja dróg wodnych), w którego obrębie leży miejsce wyruszenia statku, tratwy lub spustu drzewa luźnego, a przy przekroczeniu granicy Państwa i wejściu obiektu w obszar Rzeczypospolitej najbliższy zarząd (inspekcja), względnie urząd celny.

Opłata ma być wymierzona i uiszczona zgóry.

§ 8. Jeżeli najbliższy zarząd wodny (rzeczny, inspekcja dróg wodnych) jest zbyt oddalony od miejsca wyjazdu, winien kierownik statku, tratwy lub spustu drzewa postarać się o potwierdzenie wyjazdu u najbliższego strażnika wodnego i z tem potwierdzeniem zgłosić się do najbliższego zarządu (inspekcji) celem uiszczenia opłaty przewidzianej w niniejszem rozporządzeniu.

§ 9. Władza odbierająca opłatę wystawi kwit w trzech równobrzmiących częściach, z których jedną wręczy tej osobie, która opłatę uiszcza, drugą prześle do kasy skarbowej, trzecią pozostawi u siebie.

Ostatni zarząd (inspekcja) jest obowiązany na kwicie umieścić datę przybycia obiektu do końca podróży wraz z pieczęcią i podpisem funkcjonariusza.

§ 10. Pobranie każdej opłaty należy wciągnąć do księgi opłat, a kwit ma być opatrzony numerem porządkowym pozycji księgi opłat, pod którą dochód został wpisany.

Dochody opłat mają być wpisane na rachunek przychodów Ministerstwa Robót Publicznych w odnośnych pozycjach opłat żeglugowych i przewozowych.

Sumę z zestawieniem pobranych opłat za każdy tydzień wpłaca zarząd (inspekcja) do właściwej kasy skarbowej za pokwitowaniem lub przekazuje za pomocą Pocztovej Kasy Oszczędności.

§ 11. W razie puszczenia statku, tratwy lub drzewa luźnego bez uiszczenia opłaty przewidzianej w niniejszem rozporządzeniu, lub bez potwierdzenia wymienionego w § 8, — uiszcza się brakującą opłatę w potrójnej wysokości.

Różnice wynikłe z powodu mylnego pomiarzenia i obliczenia opłaty przez urząd podlegają dopłacie do wysokości normalnej opłaty w najbliższym urzędzie powołanym do poboru opłat wymienionych w niniejszem rozporządzeniu.

§ 12. Kierownicy statków, tratw lub spustu drzewa są obowiązani stosować się do przepisów o ruchu na wodach publicznych śródlądowych, oraz do przedstawienia swych dokumentów i poświadczeń uiszczonych opłat na żądanie organów inspekcji żeglugowej lub celnej.

Organy wykonawcze inspekcji żeglugaowej lub celnej mają prawo kontroli statków, tratw i spustu drzewa luźnego.

Za należyte złożenie opłat przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu odpowiadają solidarnie właściciel i dzierżawca statku, tratwy lub spuszczonego drzewa statkiem, tratwą lub drzewem wraz z całym urządzeniem i zapasem paliwa. Celem zabezpieczenia tych opłat objekty te mogą być zajęte na rzecz Skarbu Państwa przez organy administracji Państwa.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczym postanowień ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 2, poz. 7).

§ 14. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Województwa Śląskiego.

Zarazem tracą moc wszystkie dotychczasowe rozporządzenia obowiązujące co do opłat wodnych, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

265.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 29 marca 1923 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent, zapewnionych ustawą niemiecką z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 804) w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej, str. 989) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające renty, zapewnione obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ustawą niemiecką z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej, str. 989) otrzymywać będą od dnia 1 kwietnia 1923 r. aż do odwołania dodatki drożyzniane do tych rent w wysokości, oznaczonej poniżej.

§ 2. Tytułem dodatków drożyznianych pobierać będą miesięcznie:

a) inwalidzi i starcy	Mkp. 80.000
b) wdowy i wdowcy	„ 40.000
c) sieroty zupełne	„ 40.000
d) „ niezupełne	„ 20.000

Suma dodatków drożyznianych dla osób, wymienionych w punktach b, c i d pozostałych po jednym ubezpieczonym nie może przekraczać 80.000 marek polskich miesięcznie.

Dodatki drożyzniane będą wypłacane miesięcznie zgóry łącznie z rentami.

§ 3. Z dodatków drożyznianych nie mogą korzystać osoby, które otrzymują już dodatki drożyzniane do rent, przyznanych na podstawie ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej w wysokości, nie mniejszej, niż przewiduje § 2 niniejszego rozporządzenia; osoby zaś, pobierające dodatki drożyzniane do rent, przyznanych na podstawie powyższej ordynacji, w wysokości niższej, niż oznaczona w poprzednim paragrafie niniejszego rozporządzenia, mają prawo do różnicy.

Renciści, którzy korzystali z ulgi po myśli § 390 ustawy powołanej w § 1 niniejszego rozporządzenia, tudzież osoby pozostałe po nich, otrzymują połowę dodatku drożyznianego, ustalonego w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Na pokrycie dodatków drożyznianych, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, pobierać będzie Ubezpieczalnia Krajowa 5% dodatek do wkładek ubezpieczeniowych (§ 172 ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych), który uiszczają pracodawcy i ubezpieczeni po połowie w sposób, przewidziany dla opłaty miesięcznych wkładek ubezpieczeniowych.

Ze stanu funduszu, zebranego w myśl przepisów ustępu pierwszego tego paragrafu—który prowadzony będzie oddzielnie—winna Ubezpieczalnia Krajowa przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej sprawozdanie kwartalne w ciągu następującego miesiąca po upływie kwartału. W sprawozdaniu powyższemu winny być uwzględnione poszczególne rodzaje świadczeń i kwota wypłaconych dodatków drożyznianych, a wreszcie łączna liczba wszystkich świadczeń, suma wypłaconych dodatków i ostateczny stan funduszu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z 23 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 106, poz. 983).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

266.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 28 marca 1923 roku

w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 7 marca 1921 r. o udzielaniu zezwoleń na transport produktów pochodzenia zwierzęcego i paszy z obszarów, nawiedzonych księgosuszem.

Na mocy art. 7 ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. P. P. P. № 65, poz. 395) zarządza się co następuje: